

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 348/2023
27.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Невенке Важић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљених Ивана Радовића, Миодрага Радовића, Дарка Радомировић и Игора Арсића, због кривичног дела неовлашћена производња у стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Радовића, адвоката Немање Говедарице, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 251/22 од 21.06.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 802/22 од 28.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 27.04.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Радовића, адвоката Немање Говедарице, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 251/22 од 21.06.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 802/22 од 28.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 251/22 од 21.06.2022. године окривљени Иван Радовић, Миодраг Радовић, Дарко Радомировић и Игор Арсић оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, а окривљени Миодраг Радовић и због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ. Окривљеном Игору Радовићу, у ставу првом изреке, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ суд је претходно утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, опозвао му условни отпуст и узео као утврђену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење Спк По1 60/17 од 15.06.2017. године због продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. и 61. КЗ, са којег издржавања казне је условно отпуштен решењем тог суда Спк По1 60/17-Куо По1 52/20 од 26.05.2020. године, па га је осудио на јединствену

казну затвора у трајању од 6 (шест) година и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено на издржавању казне затвора у периоду од 15.12.2016. године до 08.06.2020. године по пресуди Вишег суда у Београду, Посебно одељење Спк По1 60/17 од 15.06.2017. године, и време проведено у притвору почев од 01.10.2020. године па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција. Окривљеном Миодрагу Радовићу, у ставу другом изреке, суд је претходно за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ казну затвора у трајању од 3 (три) године и за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 01.10.2020. године па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција. У ставу трећем изреке, суд је окривљеног Дарка Радомировића, а у ставу четвртном окривљеног Игора Арсића, осудио на казне затвора у трајању од по 3 (три) године, у које им се урачунава време проведено у притвору у периоду од 30.09.2020. године до 05.10.2021. године.

Истом пресудом, окривљенима Миодрагу Радовићу и Дарку Радомировићу изречена је мера безбедности одузимања предмета, па је одређено да се од окривљеног Миодрага Радовића одузима 7.995,34 грама марихуане, 28,34 грама кокаина и 5,57 грама канабиса, а од окривљеног Дарка Радомировића 987,16 грама марихуане.

Окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 802/22 од 28.12.2022. године, у ставу првом, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, бранилаца окривљеног Ивана Радовића, адвоката Немање Говедарице и адвоката Марка Поповића, браниоца окривљеног Миодрага Радовића, адвоката Драгана Крстићевића и браниоца окривљеног Дарка Радомировића, адвоката Николе Пацића, и у односу на окривљене Ивана Радовића, Миодрага Радовића и Дарка Радомировића потврђена пресуда Вишег суда у Београду К 251/22 од 21.06.2022. године.

Истом пресудом, у ставу другом, усвајањем жалбе браниоца окривљеног Игора Арсића, адвоката Марине Стефановић, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 251/22 од 21.06.2022. године, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног Игора Арсића, на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, и одлучио да трошкови кривичног поступка у том делу, падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Ивана Радовића, адвокат Немања Говедарица, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. КЗ те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Неосновано бранилац окривљеног Ивана Радовића, адвокат Немања Говедарица, захтевом за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП истицањем да у радњама за које је окривљени правноснажно осуђен нема законских обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ.

Кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје, купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојну дрогу.

Саизвршилаштво, према одредби члана 33. КЗ, постоји када више лице учествовањем у радњи извршења са умишљајем или из нехата заједнички изврше кривично дело, или остварујући заједничку одлуку другом радњом битно допринесу извршењу кривичног дела.

Према стању у списима предмета, окривљени Игор Радовић, Миодраг Радовић и Дарко Радомировић, су у време и на месту описаним у изреци првостепене пресуде, у стању урачунљивости, свесни свога дела и његове забрањености, чије извршење су хтели, по претходном договору, неовлашћено преносили и држали ради продаје супстанцу која је проглашена за опојну дрогу и то укупно 987,16 грама опојне дроге Cannabis, која садржи ТНС (тетрахидроканабинол) у концентрацији већој од 0,3%, на тај начин што је окривљени Мидораг Радовић један ПВЦ пакет са 987,16 грама наведене опојне дроге, упакован у плаву путну торбу, оставио у ормарићу у ходнику продајног објекта „...“ и исти закључао, да би након што се на паркинг наведеног продајног објекта возилом, описаним у изреци, довезао окривљени Иван Радовић, а за њим другим возилом и окривљени Дарко Радомировић, окривљени Иван Радовић ушао у „...“ где је од окривљеног Миодрага Радовића преузео кључ који је на паркингу испред наведеног објекта предао окривљеном Дарку Радомировићу који је са њим откључао ормарић у ходнику „...“ и из њега узео описану плаву торбу у којој се налазила опојна дрога, са којом је, возилом којим је дошао, напустио лице места, а коју опојну дрогу су полицијски службеници пронашли током прегледа путничког моторног возила у ком се налазио, исту привремено одузели и окривљене лишили слободе.

Према налажењу Врховног касационог суда, у претходно описаним радњама окривљених стичу се сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које је окривљени Иван Радовић оглашен кривим.

Окривљени Игор Радовић је, по претходном договору, заједно са окривљенима Миодрагом Радовићем и Дарком Радомировићем, поступао као саизвршилац, у смислу члана 33. КЗ обзиром да су окривљени на основу јасне поделе улога предузели радње које су следиле једна другу и међусобно се логично надовезивале, па је сходно томе и окривљени Игор Радовић предузео радњу описану у изреци пресуде, којом је остварујући заједничку одлуку битно допринео извршењу кривичног дела за које је и оглашен кривим. Из координираних радњи окривљених и осталих описаних обележја кривичног дела, по оцени овог суда, недвосмислено произилази да су окривљени, а међу њима и окривљени Игор Радовић, кривично дело извршили са директним умишљајем, који је обухватао и свест о њиховом заједничком деловању.

Према томе, описане радње који је окривљени Иван Радовић предузео, садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, што су правилно закључили и нижестепени судови, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости његовог браниоца, адвоката Немање Говедарице, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, неосновани.

Врховни касациони суд се није упушао у разматрање навода захтева којима бранилац окривљеног Ивана Радовића, адвокат Немања Говедарица, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП истицањем да су изреке побијаних пресуда неразумљиве, односно на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у делу у ком полемише о разлозима побијаних пресуда, као ни у разматрање осталих навода захтева у којима, супротно чињеничним утврђењима нижестепених судови, истиче да није доказано да је окривљени Игор Радовић извршио кривично дело које му је стављено на терет, указујући тако на повреду закона из члана 440. ЗКП, обзиром да наведене повреде закона не представљају разлоге из члана 485. став 4. ЗКП због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић